

[Krag.]

bejdere, der ikke er omfattet af en Overenskomst herom“.

Jeg har paa dette Punkt ogsaa haft den Opfattelse, at Uoverensstemmelser, som kunde komme til Behandling i Henhold til § 2, kun kunde opstaa mellem Arbejdsgivere og Arbejdere og ikke f. Eks. være af den Beskaffenhed, at de er foranlediget ved en Organisations Henvendelse til en Arbejdsgiver. Hvis der er Fred og Ro mellem en Arbejdsgiver og hans Arbejdere og de staa uden for Organisationerne, og Hovedorganisationen eller den Del af den, som omfatter det paagældende Fag, saa henvender sig til den vedkommende Arbejdsgiver og siger: Vi ønsker, at der skal tilvejebringes Overenskomst mellem dig og dine Arbejdere i Overensstemmelse med vore Tariffer og Arbejdsvilkkaar — og Arbejdsgiveren, saa siger nej — er det da en Uoverensstemmelse, som kan bringes ind for Arbejds- og Forligsnævnet? Jeg mener ikke, det bør være det, for et saadant Tilfælde er jo ikke Udtryk for en Uoverensstemmelse mellem den paagældende Arbejdsgiver og hans Arbejdere, og kun saadanne Uoverensstemmelser bør der være Tale om.

Jeg spørger videre, om det er Meningen, at Nævnets Opgave i Henhold til § 2, Stk. 1, som jo har Relation til § 4, kun omhandler Uoverensstemmelser om Løn- og Arbejdsforhold, der opstaa mellem Organisationer paa begge Sider. Det er meget vigtigt at faa det helt klart. Jeg forstaa af Lovforslagets Tekst, at det sandsynligvis er saaledes, men jeg vil meget gerne have det bekræftet af den højtærede Minister, ligesom jeg gerne ønsker bekræftet, at Fællesudvalget, som nedsættes i Henhold til § 4, kun kan faa til Behandling Uoverensstemmelser mellem Organisationer paa begge Sider. Altsaa, hvis der opstaa en Uoverensstemmelse mellem Parter, som begge er organiserede, er Vejen til at bringe Uoverensstemmelsen ud af Verden Fællesudvalget, hvorfra det gaar til Arbejds- og Forligsnævnet, og hvis der opstaa en Uoverensstemmelse mellem Parter, som ikke begge er organiserede, f. Eks. en uorganiseret Arbejdsgiver og organiserede Arbejdere, er Vejen til at bringe Uoverensstemmelsen ud af Verden Udvalget i Henhold til § 2, 2det Stykke, Appeludvalget kunde man kalde det, som udelukkende skal have for Øje den samfundsmæssige Side af Sagen, og derfra kan efter Udvalgets Beslutning Sagen gaa til Arbejds- og Forligsnævnet. Det maa være ganske nøje fastslaaet, hvilken Op-gave disse forskellige Institutioner har, og

over for hvilke Former for Uoverensstemmelse disse Institutioner kan komme i Virksomhed.

Der henvises i § 4 med Hensyn til Medlemmerne af Fællesudvalget til § 1, 2det Stykke, og altsaa er det formentlig ogsaa her den højtærede Arbejdsminister eller hans Efterfølgere, hvor mange det nu kan blive — har vi først faaet denne Lov gennemført, tror jeg jo, at den, hvis man gør gode Erfaringer dermed, vil blive opretholdt, hvad jeg i saa Fald ogsaa vil finde rimeligt —, der afgør, om Parterne ved Uoverensstemmelse kan siges at være tilstrækkeligt godt repræsenteret ved de Medlemmer, som Hovedorganisationerne har sat ind i dette Fællesudvalg. Her gælder det samme, som jeg i Indledningen sagde i Forbindelse med dette Spørgsmaal med Hensyn til § 1, Stk. 2, at jeg finder ikke Forholdet betryggende for vedkommende Organisationer. Jeg vil ogsaa gerne spørge: Hvorledes skulde der i det hele taget kunne tilvejebringes et Forlig mellem Arbejdere og Arbejdsgivere, som tilhører Organisationer, der staa uden for Hovedorganisationerne, hvis det ikke er dem, der bliver sat ind i det Fællesudvalg, som skal søge at stifte Forliget?

I § 2, 2det Stykke, er det fastslaaet, at Nævnet for at kunne optage en Sag skal skønne det paakrævet „for at opnaa Ensartethed i Lønningerne eller en Tilpasning, hvorved saavel Produktionens Omfang og Kvalitet som Antallet af beskæftigede tages i Betragtning“. Den højtærede Minister er velbekendt med, at det just ikke er den Udformning af Nævnets Opgave og heller ikke af Fællesudvalgets Opgave, som vi fra vor Side har ønsket. Jeg nærer megen Betænkelighed ved, at man i denne Forbindelse bruger Udtrykket „Ensartethed i Lønningerne“. For det første er det jo ikke et samfundsmæssigt Problem, om Lønningerne inden for det samme Produktionsomraade i de forskellige Landsdele og de forskellige Virksomheder er ensartede eller ej. Det er simpelt hen et Organisationsproblem, og ikke et Problem, der for Samfundet har den allerfjerneste Interessé. Jeg er heller ikke klar over, hvad der egentlig ligger deri. Jeg maa derfor spørge den højtærede Minister om det er Meningen, at det skal tilstræbes ved de Afgørelser, der her er Tale om, at de samme Lønninger fastsættes inden for et Produktionsomraade, hvad enten det er i Hovedstaden, i en Provinsby eller i en Landkommune, og for samtlige Virksomheder, som er tilknyttet dette Produktionsomraade. Jeg tror rigtignok, at det vil føre til helt urimelige Konsekvenser, hvis